

РЕШЕНИЕ

№ 3864

гр. София, 05.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 26.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **904** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126-178 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 215, ал. 4 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на К. А. А., от гр. С., срещу Заповед № ДК-10-ЮЗР-160/13.12.2010г. на Началника на Р.Ю. Р., с която се отхвърля жалбата на лицето срещу Разрешение за строеж № 206/24.06.2009 г. на Главния архитект на С. като недопустима.

Жалбоподателката навежда доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт. В съдебно заседание се представлява, ангажира доказателства, съобразно дадената ѝ от съда възможност, представя и писмени бележки по съществото на делото. Претендира разноси.

Ответникът не се представлява, не изразява становище, въпреки дадената му от съда възможност. С допълнителна молба ответникът изрично е заявил, че е допусната техническа грешка в заповедта и жалбата на К. А. фактически е била срещу Разрешение за строеж № 693/28.09.2006 г.

Заинтересованите страни – Етажните собственисти на „Вх. А” и „Входове Б и В”, в съдебно заседание не се представляват и не изразяват становище, въпреки предоставената от съда възможност.

Административен съд – С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал.1 от АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за

установено от фактическа и правна страна следното:

Намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове, доколкото по делото не са представени доказателства за датата на уведомяване на лицето за издадения и оспорван понастоящем акт. По същество намира жалбата за **ОСНОВАТЕЛНА**.

С процесната Заповед № ДК-10-ЮЗР-160/13.12.2010г. на Началника на Р.Ю. Р. се отхвърля жалбата на К. А. А., от гр. С. срещу Разрешение за строеж № 206/24.06.2009 г. на Главния архитект на С.. Актът е мотивиран с това, че процесното разрешение за строеж е загубило значението си и с осъществяването на строежа престава да съществува като административен акт.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспорената заповед на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК, а не само по наведените от жалбоподателката в нейната жалба.

На първо място, следва да отбележи, че намира процесната заповед за издадена от компетентен орган /на основание чл. 216, ал. 5 от ЗУТ/ и в предвидената от чл. 59 АПК форма и съдържание.

Въпреки, че ответникът е имал материална компетентност да се произнесе в случаите, когато е сезиран с жалба срещу разрешение за строеж, издадената от него заповед е нищожна, тъй като същия се е произнесъл по акт, който не е бил предмет на жалбата, с която е сезиран.

Това е така, защото с жалба на К. А. А., изпратена по компетентност от АССгр. на ответника е било оспорено Разрешение за строеж № 693/28.09.2006 г. на Главния архитект на С., а не цитираното в целия акт - Разрешение за строеж № 206/24.06.2009 г. на Главния архитект на С..

Не може да се възприеме становището на ответника, че е налице фактическа грешка, въпреки доказателствата по преписката, защото от текста на самия акт не може да бъде направен такъв извод. Ако в мотивите или в диспозитива имаше разминаване в посочването на оспорения РС като номерация, би било възможно да се приеме, че е налице очевидна фактическа грешка. Въпреки това, нито след констатирането ѝ, нито в хода на процеса е издадена последваща заповед за поправката ѝ. В текста на мотивите и на диспозитива в оспорения акт е налице единство в посочването на ревизирия административен акт, поради което съдът намира, че административния орган се е произнесъл по акт, който не е бил предмет на жалбата, с която е сезиран. Ето защо, оспорената заповед следва да бъде прогласена за нищожна, а съдът да върне преписката на Началника на Р.ЮР за ново произнасяне.

Органът при повторното разглеждане на жалбата на г-жа А. следва да съобрази в коя част на покрива на сградата е предвидено да бъде поставена антената, засяга ли етажната С. на вх. А на процесната сграда или **и на** останалите два входа /нерегистрирани като отделни етажни собствениности по реда на ЗУЕС/.

Следва да изложи съображения допустима ли е жалбата на лицето не във връзка с това дали е реализирано строителството, а дали към момента на издаване на Разрешение за строеж № 693/28.09.2006 г. на Главния архитект на С. е било задължително и как е осъществено съобщаването му на останалите собственици в сградата, съответно и кога е моментът на влизане в сила на РС /изтичане на 14 дневен срок от узнаването за РС/, който преклудира правото на заинтересованите лица да подадат жалба.

На второ място и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да осъди ответника да заплати разноските на жалбоподателката за образуване на настоящото дело /10 лв./. По

отношение на разноските за процесуален представител по делото не са представени доказателства за размера им и за реалното им заплащане, не е представен и списък на същите, поради което такива не следва да бъдат присъждани и това разпореждане не може да бъде изменяно /чл. 80 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК/.

От всичко изложено до тук, Съдът обосновава правния си извод за нищожност на оспорвания административен акт, поради което и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК оспорването на жалбоподателката следва да бъде уважено. На основание чл. 215, ал. 7 от ЗУТ настоящото решение не подлежи на обжалване.

Водим от горното, Административен съд – С.-град, II отделение, 30 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНА Заповед № ДК-10-ЮЗР-160/13.12.2010г. на Началника на Р.Ю. Р. по жалба на К. А. А. от гр. С..

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Началника на Р.ЮР за ново произнасяне по жалбата на лицето, в 7 дневен срок от съобщението.

ОСЪЖДА ДНСК да заплати на К. А. А., от гр. С., ЕГН * сумата от 10 /десет/ лв., която представлява направените от жалбоподателката разноси.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: